

Харківський національний медичний університет
Факультет: VI факультет з підготовки іноземних студентів ННІПІГ
Кафедра внутрішньої медицини № 3 та ендокринології
Галузь знань «22» Охорона здоров'я
Спеціальність «222» Медицина
Освітньо-професійна програма другого рівня вищої освіти

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Актуальні питання ендокринології»

Силабус затверджено на засіданні
кафедри внутрішньої медицини №3
та ендокринології

Протокол № 13 від “28” серпня 2020 року

Завідувач кафедри
_____ проф. Журавльова Л.В.

Силабус затверджено
методичною комісією ХНМУ
з проблем професійної підготовки
терапевтичного профілю

Протокол № _____ від. « _____ » 2020 р.

Голова
_____ проф. Кравчун П.Г.

Харків – 2020 р.

НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ:

Актуальні питання ендокринології

Упорядники силабусу:

1. Журавльова Лариса Володимирівна – завідувач кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології, доктор медичних наук, професор (тел. 0504002195, prof.zhuravlyova@gmail.com).

2. Цівенко Оксана Іванівна – завуч кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології, кандидат медичних наук, доцент (тел. 0953392065, oksanatsivenko777@gmail.com).

Сайт кафедри: <http://vnmed3.kharkiv.ua/>.

Розклад проведення занять: понеділок, вівторок, середа, четвер, п'ятниця (8.45-12.20 – перша зміна, у відповідності до розкладу).

Локація: учбові кімнати кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології на базі КНП ХОР «Обласна клінічна лікарня» (м. Харків, пр. Незалежності 13).

Інформація про дисципліну

1. Опис дисципліни

Шостий курс.

Семestri 11 та 12, 6-й навчальний рік.

Обсяг дисципліни:

Кількість кредитів – 3

Загальна кількість годин – 90.

Годин для навчання: аудиторних – 20, самостійної роботи студента – 70.

Практичні заняття 20 годин.

Самостійна робота 70

Вид контролю: залік.

Загальна характеристика дисципліни: Дисципліна за вибором «Актуальні питання ендокринології») призначений для студентів 6 курсу. Протягом курсу проводяться практичні заняття, що охоплюють широкий спектр важливих медичних проблем.

Сторінка в Moodle: <http://31.128.79.157:8083/course/index.php?categoryid=14>.

2. Мета та завдання дисципліни. Метою викладання дисципліни за вибором є здобуття та поглиблення знань, вмінь, навичок та інших компетентностей з питань ендокринології, необхідних у професійній діяльності, які встановлені на основі освітньо-професійної програми.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Актуальні питання ендокринології» є набуття студентами компетентностей згідно до загальних і фахових компетентностей освітньо-професійної програми «Медицина» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 222 Медицина кваліфікації магістр медицини: володіння навичками опитування, здатність до визначення необхідного переліку лабораторно-інструментальних досліджень та оцінки їх результатів, встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання, визначення необхідного режиму праці та

відпочинку, характеру харчування при лікуванні захворювань, визначення принципів та характеру лікування захворювань, виконання медичних маніпуляцій, діагностування невідкладних станів і надання екстреної медичної допомоги, ведення медичної документації, здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях, розуміння предметної області та професійної діяльності, здатність до адаптації та дії в новій ситуації, прийняття обґрунтованого рішення, здатність працювати в команді, діяти соціально відповідально та свідомо.

3. Статус та формат дисципліни. Дисципліна вибіркова, формат змішаний.

4. Методи навчання: а) практичні заняття, б) самостійна робота студентів, в) консультації.

Тематичні плани практичних занять та СРС розкривають проблемні питання відповідних розділів клінічної ендокринології. Практичний етап навчання студентів складається, переважно, таким чином, щоб читались одним блоком. Практичні заняття проводять на клінічній базі кафедри. Методика організації практичних занять передбачає необхідність:

- зробити студента учасником процесу надання медичної допомоги пацієнтам від моменту їх госпіталізації, обстеження, постановки діагнозу, лікування до виписки зі стаціонару;
- оволодіти професійними практичними навичками; навичками роботи в команді студентів, лікарів, інших учасників процесу надання медичної допомоги;
- сформувати у студента, як у майбутнього фахівця, розуміння відповідальності за рівень своєї підготовки, її удосконалення протягом навчання і професійної діяльності.

Для реалізації зазначеного необхідно на першому занятті відповідного розділу надати студенту детальний план роботи в клініці та забезпечити умови для його реалізації. Цей план повинен включати:

- дослідження, які має засвоїти студент (або ознайомитись);
- алгоритми (протоколи) обстежень, постановки діагнозу, лікування, профілактики відповідно до стандартів доказової медицини;
- курацію пацієнтів, яку має здійснювати студент протягом циклу;
- доповіді історії хвороби пацієнта у навчальній групі, на клінічних обходах, практичних конференціях.

Курація пацієнта передбачає:

- з'ясування скарг хворого, анамнезу захворювання та життя, проведення опитування за органами та системами;
- проведення фізикального обстеження хворого та визначення основних симптомів захворювання;
- аналіз даних лабораторного та інструментального обстеження;
- формулювання діагнозу;
- призначення лікування;
- визначення заходів первинної та вторинної профілактики;

- доповідь результатів обстеження хворого командою студентів у навчальній групі, розбір під керівництвом викладача правильності встановлення діагнозу, диференційного діагнозу, призначеного обстеження, лікувальної тактики, оцінки прогнозу та працездатності, профілактики.

На практичних заняттях студентам рекомендується вести протоколи, в які необхідно вносити короткі відомості про хворих, обстежених під час практичного заняття, діагноз, план обстеження та призначене лікування.

СРС та індивідуальна робота студентів включає:

- доаудиторну та позааудиторну підготовку студентів з питань курсу дисципліни;
- роботу студентів у ендокринологічному відділенні кафедри, у тому числі у лабораторіях та відділеннях (кабінетах) функціональної діагностики, інтерпретацію даних лабораторних та інструментальних методів дослідження у позааудиторний час;
- засвоєння практичних навичок за допомогою роботи з хворими;
- індивідуальну СРС.

Викладачі кафедри забезпечують можливість здійснювати СРС. Під час практичних занять та проводять контроль та оцінку її виконання. Теми, що винесені на самостійне опрацювання, оцінюються під час підсумкового контролю.

5. Рекомендована література:

1. Внутрішня медицина: Порадник лікарю загальної практики: навчальний посібник. / А.С. Свінціцький, О.О. Абрагамович, П.М. Боднар та ін.; За ред. проф. А.С. Свінціцького. – ВСВ «Медицина», 2014. – 1272 с. + 16с. кольоров. вкл.
2. Ендокринологія: підручник (П.М. Боднар, Г.П. Михальчишин, Ю.І. Комісаренко та ін.) За ред. професора П.М. Боднара, - Вид. 4, перероб. та доп. – Вінниця: Нова Книга, 2017. – 456 с.
3. Наказ МОЗ України №1021 від 29.12.2014 «Уніфікований клінічний протокол первинної, екстреної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Цукровий діабет 1 типу у молодих людей та дорослих».
4. Эндокринология: учебник (П.Н. Боднар, Г.П. Михальчишин, Ю.И. Комисаренко и др.) Под ред. профессора П.Н. Боднара, - Изд. 2, перераб. и дополн. – Винница: Нова Книга, 2016. – 488 с.
5. Davidson's Principles and Practice of Medicine 23rd Edition. Editors: Stuart Ralston, Ian Penman, Mark Strachan Richard Hobson. Elsevier. - 2018. – 1440p.
6. Endocrinology: textbook /Ed. by prof. Petro M. Bodnar.- 4th ed. updated – Vinnitsa: Nova Knyha, 2017. – 328 p.

6. Пререквізити та кореквізити дисципліни. Анatomія, фізіологія, гістологія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, пропедевтика внутрішніх хвороб, внутрішні хвороби в тому числі ендокринологія, госпітальна терапія, клінічна фармакологія; хіургія, дитячі хвороби.

7. Результати навчання.

Перелік знань, які здобуває здобувач вищої освіти в процесі вивчення дисципліни:

- основні клінічні синдроми при захворюваннях ендокринних органів;
- загальні та «тревожні» симптоми при захворюваннях ендокринних органів;
- методики проведення фізикального обстеження хворих на ендокринну патологію;
- етіопатогенетичні механізми розвитку захворювань ендокринних органів;
- сучасні класифікації, особливості перебігу та ускладнення захворювань ендокринної системи;
- сучасні стандарти та протоколи діагностики захворювань ендокринної системи;
- сучасні алгоритми лікування при захворюваннях ендокринної системи.

Перелік умінь та навиків, які здобуває здобувач вищої освіти в процесі вивчення дисципліни:

- Проводити опитування і фізикальне обстеження хворих з основними захворюваннями ендокринної системи та аналізувати їх результати.
- Визначати етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширених захворювань ендокринної системи.
- Аналізувати типову клінічну картину найбільш поширених захворювань ендокринної системи.
- Виявляти різні клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених захворювань ендокринної системи.
- Формулювати попередній діагноз найбільш поширених захворювань ендокринної системи.
- Складати план обстеження хворого та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при найбільш поширених захворюваннях ендокринної системи та їх ускладненнях.
- Проводити диференційний діагноз, обґрунтовувати та формулювати клінічний діагноз при найбільш поширених захворюваннях ендокринної системи.
- Визначати тактику ведення (рекомендації стосовно режиму, дієти, лікування, реабілітаційні заходи) хворого та призначати немедикаментозне і медикаментозне лікування, в тому числі прогнозмодифікуюче, при найбільш поширених захворюваннях ендокринної системи та їх ускладненнях.
- Оцінювати прогноз та працездатність при найбільш поширених захворюваннях ендокринної системи.
- Діагностувати та надавати медичну допомогу при невідкладних станах.
- Проводити первинну і вторинну профілактику найбільш поширених захворювань ендокринної системи.

- Виконувати медичні маніпуляції.
- Демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації.

Зміст дисципліни Навчально-тематичний план

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кіл. годин
1	Теоретичні основи ендокринології. Загальні принципи функціональної та топічної діагностики ендокринопатій. Досягнення та перспективи гормонотерапії.	2
2	Актуальні аспекти діабетології. Класифікація, сучасні погляди на патогенез, підходи до діагностики та лікування цукрового діабету 1 та 2 типу.	2
3	Хронічні ускладнення цукрового діабету: класифікація, патофізіологія, принципи діагностики, лікування та профілактики.	2
4	Актуальні питання клінічної тиреоїдології. Патофізіологічні основи, підходи до діагностики та лікування найпоширеніших захворювань щитоподібної залози.	2
5	Сучасні принципи діагностики та лікування захворювань гіпоталамо-гіпофізарної системи.	2
6	Захворювання надниркових залоз, сучасні підходи до діагностики та лікування.	2
7	Класифікація синдрому гіперкортицизму. Клініко-патогенетичні особливості, диференціальна діагностика, принципи лікування.	2
8	Гостра ендокринна патологія. Патофізіологічні основи, особливості діагностики та лікування невідкладних станів в ендокринологічній клініці.	2
9	Клініко-діагностичні критерії та особливості лікувальної тактики при артеріальних гіpertenzіях ендокринного генезу.	2
10	Автоімунні поліендокринні синдроми: класифікація, клініко-діагностичні критерії, підходи до лікування.	2
	Разом	20

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Загальна характеристика гормонів та механізмів їх дії. Нейроендокринно-імунна регуляція організму.	2
2	Сучасна класифікація цукрового діабету. Лабораторні критерії діагностики та компенсації захворювання.	2
3	Особливості клінічного перебігу та лікування цукрового діабету 1 типу.	2
4	Особливості клінічного перебігу та лікування цукрового діабету 2 типу.	2

5	Діабетична мікроангіопатія: патогенез, класифікація, клінічні форми, лікування і профілактика.	2
6	Діабетична макроангіопатія: патогенез, основні локалізації, клініка, лікування і профілактика.	2
7	Діабетична нейропатія: класифікація, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, підходи до лікування.	2
8	Синдром діабетичної стопи. Клінічні форми, діагностика, лікування.	2
9	Ведення хворих на цукровий діабет за необхідності хірургічних втручань.	2
10	Гестаційний цукровий діабет: клініко-діагностичні критерії та лікарська тактика.	2
11	Гіпоглікемічні стани: патофізіологія, клініка, диференціальна діагностика, тактика лікування і профілактики.	2
12	Діабетична кетоацидотична кома: патогенез, діагностика, диференціальна діагностика, тактика лікування і профілактики.	2
13	Гіперосмолярна та лактацидемічна коми: патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.	2
14	Йододефіцитні захворювання: епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування, профілактика.	2
15	Сучасні принципи раціональної діагностики та моніторингу захворювань щитоподібної залози.	2
16	Вузловий нетоксичний зоб: класифікація, етіологія, клінічна картина, підходи до діагностики та лікування.	2
17	Тиреотоксикоз: етіологія, патогенез, клініка, ускладнення, діагностика, диференційна діагностика лікування.	2
18	Гіпотиреоз: класифікація, етіологія, патогенез, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, лікування.	2
19	Тиреоїдити: класифікація, етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, лікування.	2
20	Патологія щитоподібної залози та вагітність: особливості перебігу, діагностики, лікування.	2
21	Невідкладні стани, спричиненні захворюваннями щитоподібної залози.	2
22	Діагностичні критерії, особливості перебігу, диференційна діагностика, особливості діагностики та лікування патології прищітоподібних залоз.	2
23	Ожиріння, як складова метаболічного синдрому. Класифікація, етіологія та патогенез. Діагностичні критерії, диференціальний діагноз, профілактика і лікування.	2
24	Акромегалія та гігантізм. Етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.	2
25	Пангіпопітуїтаризм. Патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.	2
26	Гіперпролактинемічний синдром. Етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, лікування.	2
27	Хвороба Іценка-Кушінга. Етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, лікування.	2
28	Нецукровий діабет: етіологія, патогенез, клініка, діагноз, диференціальний діагноз, лікування.	2
29	Феохромоцитома: патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.	2

30	Хронічна недостатність кори надниркових залоз. Етіологія, клініка, діагностика, лікування.	2
31	Невідкладні стани при порушеннях гомеостазу кальцію та гострій недостатності надниркових залоз.	2
32	Ендокринні аспекти патології статевих залоз у жінок та чоловіків. Класифікація, методи діагностики, можливості корекції.	2
33	Синдроми множинних ендокринних неоплазій: класифікація, клініко-діагностичні критерії, підходи до лікування.	2
34	Гормонально-активні пухлини травного тракту та підшлункової залози.	2
35	Пухлини гіпофізу: сучасна класифікація, загальні підходи до діагностики та лікування.	2
	Разом	70

Індивідуальні завдання

Підготовка та доповідь реферату на практичному занятті; доповідь на клінічних конференціях баз кафедр; доповідь історії хвороби хвого на практичному занятті; написання тез, статей

Політика та цінності дисципліни

Щоб досягти цілей навчання і успішно пройти курс, необхідно: з першого дня включитися в роботу; регулярно відвідувати лекції; читати матеріал попередньо до його розгляду на практичному занятті; не спізнюватися і не пропускати заняття; приходити на кафедру одягнутими у медичний халат, мати змінне взуття, мати при собі фонендоскоп, зошит, ручку; виконувати всі необхідні завдання і працювати щодня; вміти працювати з партнером або в складі групи; звертатися за допомогою і отримувати її, коли Ви її потребуєте.

Передбачена академічна мобільність, взаємозамінність залікових кредитів (обсяг 1 кредиту 30 годин). Студенти можуть обговорювати різні завдання, але їх виконання - строго індивідуально. Не допускаються списування, використання різного роду програмних засобів, підказки, користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими електронними гаджетами під час заняття. Не допускаються запізнення студентів на практичні заняття. Пропуски практичних занять відпрацьовуються година в годину викладачу групи або черговому викладачу. Прийом відпрацювань та консультацій проводяться щоденно з 15.00 – 17.00, по суботах згідно до «Положення про порядок відпрацювання студентами навчальних занять» від 07.12.2015 № 415.

Студенти з особливими потребами повинні зустрітися з викладачем або попередити його до початку занять, на прохання студента це може зробити староста групи. Якщо у Вас виникнуть будь-які питання, будь ласка, контактуйте з викладачем.

Політика оцінювання

Методи контролю

Рекомендовано проводити практичні заняття з включенням:

1) контролю початкового рівня знань за допомогою тестів, складених у форматі запитання з 5 варіантами відповіді, з яких 1 – правильна;

2) опитування студентів за темою заняття;

3) ведення 1-2 хворих з захворюваннями та станами, що відповідають тематиці заняття, з наступним обговоренням правильності встановлення діагнозу, диференціальної діагностики та лікувальних заходів із застосуванням засад доказової медицини і у відповідності до Національних та Європейських настанов і протоколів;

4) розгляду результатів додаткових методів дослідження (лабораторних та інструментальних), які застосовуються при діагностиці і проведенні диференційного діагнозу, розгляд яких передбачений темою практичного заняття;

5) контролю кінцевого рівня знань за тестовими завданнями, складеними у форматі Крок-2.

6) Поточний контроль (ПК) проводиться викладачем академічної групи на останньому занятті та передбачає врахування ПНД. Засвоєння теми (поточний контроль) контролюється на практичному занятті відповідно до конкретних цілей. Застосовуються такі засоби оцінки рівня підготовки студентів: комп’ютерні тести, розв’язання ситуаційних задач, трактування та оцінка результатів лабораторних досліджень, аналіз і оцінка результатів інструментальних досліджень і параметрів, що характеризують функції організму людини, контроль засвоєння практичних навичок. Прийом ПЗ здійснюється викладачем академічної групи. Оцінювання здійснюється за традиційною 4-балльною системою: «відмінно», «добре», «задовільно» та «незадовільно». Перерахунок середньої оцінки за поточну навчальну діяльність у багатобальну шкалу проводиться відповідно до «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності студентів...» або середню оцінку (с точністю до сотих) за ПНД викладач автоматично одержує за допомогою електронного журналу АСУ. Мінімальна кількість балів, яку має набрати студент за поточну діяльність під час вивчення розділу, становить 70 балів, максимальна кількість балів - 120 балів.

7) Оцінювання самостійної роботи студентів. Самостійна робота студентів, яка передбачена темою заняття поряд з аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

8) Оцінювання індивідуальних завдань студента здійснюється за умов виконання завдань викладача (доповідь реферату на практичному занятті, доповідь з презентацією на практичному занятті, доповідь на науково-практичних конференціях кафедри, університету, написання тез, статей, участь у Всеукраїнській олімпіаді). Бали (не більше як 10) додаються, як заохочувальні. Загальна сума балів за поточну навчальну діяльність не може перевищувати 120 балів.

9) Залік, для дисципліни в осінньому семестрі проводиться викладачем академічної групи на останньому занятті. За підсумками семестру середню оцінку (з точністю до сотих) за поточну діяльність викладач автоматично одержує за допомогою електронного журналу системи АСУ та переводить її у бали за допомогою (табл.1). Оцінка визначається у балах від 70 до 120 та відміткою – «відпрацьовано», «не відпрацьовано».

10) Організація підсумкового контролю – заліку. Допуск до заліку визначається у балах поточної навчальної діяльності, а саме: min - 70, max - 120 балів. Залік проводиться викладачем академічної групи або комісійно вразі незгоди студента з результатами атестації. Якщо залік не складено, встановлюються дати перескладання під час канікул, до початку наступного семестру. Безпосередньо залік оцінюється від - 50 до – 80 балів.

11) Проведення заліку:

1. Вирішення пакету тестових завдань, який включає базові тестові завдання ЛП «Крок -2» у кількості 15 тестів. Критерій оцінювання – 95-100% вірно вирішених завдань, «склав - не склав».

2. Оцінювання засвоєння практичних навичок (критерій оцінювання – «виконав» або «не виконав»).

3. Оцінювання теоретичних знань за складеними на кафедрі білетами, які містять по п'ять теоретичних питань, з розділів дисципліни, які вивчалися протягом навчального року, критерій оцінювання теоретичних знань за таблицею.

Оцінювання теоретичних знань

Кількість питань	«5»	«4»	«3»	Усна відповідь за білетами, які включають теоретичну частину дисципліни	За кожну відповідь студент одержує від 10 до 16 балів, що відповідає: «5» - 16 балів; «4» - 13 балів; «3» - 10 балів.
1	16	13	10		
2	16	13	10		
3	16	13	10		
4	16	13	10		
5	16	13	10		
	80	65	50		

Оцінка з дисципліни

Оцінка з дисципліни визначається як сума балів: середнє арифметичне балів за 2 семестри, протягом яких вивчалась дисципліна, які переводяться у 120-бальну шкалу ЕСТС (табл.1) в осінньому та весняному семестрах. Потім до них додається кількість балів, які студент отримав під час складання заліку.

Максимальна кількість балів, яку студент може набрати за вивчення дисципліни – 200 балів, у тому числі максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність – 120 балів. Мінімальна кількість балів становить 120.

**Відповідність оцінок за 200 бальною шкалою,
четирибальною (національною) шкалою та шкалою ECTS**

Оцінка за 200 бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за чотирибальною (національною) шкалою
180–200	A	Відмінно
160–179	B	Добре
150–159	C	Добре
130–149	D	Задовільно
120–129	E	Задовільно
Менше 120	F, Fx	Незадовільно

Контрольні питання для заліку

- Теоретичні основи ендокринології. Загальні принципи функціональної та топічної діагностики ендокринопатій. Досягнення та перспективи гормонотерапії.
- Загальна характеристика гормонів та механізмів їх дії. Нейроендокринно-імунна регуляція організму.
- Актуальні аспекти діабетології. Класифікація, сучасні погляди на патогенез, підходи до діагностики та лікування цукрового діабету 1 та 2 типу.
- Сучасна класифікація цукрового діабету. Лабораторні критерії діагностики та компенсації захворювання.
- Особливості клінічного перебігу та лікування цукрового діабету 1 типу.
- Особливості клінічного перебігу та лікування цукрового діабету 2 типу.
- Хронічні ускладнення цукрового діабету: класифікація, патофізіологія, принципи діагностики, лікування та профілактики.
- Діабетична мікроангіопатія: патогенез, класифікація, клінічні форми, лікування і профілактика.
- Діабетична макроангіопатія: патогенез, основні локалізації, клініка, лікування і профілактика.
- Діабетична нейропатія: класифікація, патогенез, клініка, диференціальна діагностика. Підходи до лікування.
- Синдром діабетичної стопи. Клінічні форми, діагностика, лікування.
- Ведення хворих на цукровий діабет за необхідності хірургічних втручань.
- Гестаційний цукровий діабет: клініко-діагностичні критерії та лікарська тактика.
- Актуальні питання клінічної тиреоїдології. Патофізіологічні основи, підходи до діагностики та лікування найпоширеніших захворювань щитоподібної залози.
- Йододефіцитні захворювання: епідеміологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування, профілактика.
- Сучасні принципи раціональної діагностики та моніторингу захворювань щитоподібної залози.

- Вузловий нетоксичний зоб: класифікація, етіологія, клінічна картина, підходи до діагностики та лікування.
- Тиреотоксикоз: етіологія, патогенез, клініка, ускладнення, діагностика, диференційна діагностика лікування.
- Гіпотиреоз: класифікація, етіологія, патогенез, клініка, діагностика, диференціальна діагностика, лікування.
- Тиреоїдит: класифікація, етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, лікування.
- Патологія щитоподібної залози та вагітність: особливості перебігу, діагностики, лікування.
- Діагностичні критерії, особливості перебігу, диференційна діагностика, особливості діагностики та лікування патології при щитоподібних залоз.
- Сучасні принципи діагностики та лікування захворювань гіпоталамо-гіпофізарної системи.
- Ожиріння, як складова метаболічного синдрому. Класифікація, етіологія та патогенез. Діагностичні критерії, диференціальний діагноз, профілактика і лікування.
- Акромегалія та гігантизм. Етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.
- Пангіпопітітаризм. Патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.
- Гіперпролактинемічний синдром. Етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, лікування.
- Хвороба Іценка-Кушінга. Етіологія, патогенез, клініка, диференціальна діагностика, лікування.
- Нецукровий діабет: етіологія, патогенез, клініка, діагноз, диференціальний діагноз, лікування.
- Феохромоцитома: патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.
- Захворювання надниркових залоз, сучасні підходи до діагностики та лікування.
- Хронічна недостатність кори надниркових залоз. Етіологія, клініка, діагностика, лікування.
- Класифікація синдрому гіперкортицизму. Клініко-патогенетичні особливості, диференціальна діагностика, принципи лікування.
- Ендокринні аспекти патології статевих залоз у жінок та чоловіків. Класифікація, методи діагностики, можливості корекції.
- Автоімунні поліендокринні синдроми: класифікація, клініко-діагностичні критерії, підходи до лікування.
- Синдроми множинних ендокринних неоплазій: класифікація, клініко-діагностичні критерії, підходи до лікування.
- Гормонально-активні пухлини травного тракту та підшлункової залози.

- Пухлини гіпофізу: сучасна класифікація, загальні підходи до діагностики та лікування.
- Гіпоглікемічні стани: патофізіологія, клініка, диференціальна діагностика, тактика лікування і профілактики.
- Діабетична кетоацидотична кома: патогенез, діагностика, диференціальна діагностика, тактика лікування і профілактики.
- Гіперосмолярна та лактацидемічна коми: патогенез, клініка, диференціальна діагностика, принципи лікування.
- Невідкладні стани, спричинені захворюваннями щитоподібної залози: діагностика та невідкладна допомога.
- Невідкладні стани при порушеннях гомеостазу кальцію та гострій недостатності надниркових залоз.
- Клініко-діагностичні критерії та особливості лікувальної тактики при артеріальних гіпертензіях ендокринного генезу.

Список 1 (захворювання) Хвороби ендокринної системи

1. Цукровий діабет, тип 1.
2. Цукровий діабет, тип 2.
3. Йододефіцитні захворювання щитоподібної залози.
4. Гіпотиреоз.
5. Тиреоїдити.
6. Тиреотоксикоз.
7. Рак щитоподібної залози.
8. Синдром та хвороба Іщенка-Кушінга.
9. Феохромоцитома.
10. Альдостерома.
11. Метаболічний синдром.
12. Соматотропна недостатність.
13. Акромегалія.
14. Гіперпролактинемія.
15. Нециукровий діабет.
16. Гіпопітуітартзм.
17. Ожиріння.
18. Захворювання статевих залоз.

Список 2 (Лабораторні та інструментальні методи дослідження)

1. Біохімічні показники обміну заліза сироватки крові.
2. Гострофазові показники крові, загальний білок крові та його фракції.
3. Загальний аналіз крові.
4. Загальний аналіз сечі.
5. Електроліти крові
6. Кетонові тіла крові та сечі, йодурія.
7. Коагулограма

8. Копроцитограма
9. Мікробіологічне дослідження біологічних рідин та виділень
10. Показники кислотно-основного стану крові.
11. Рівень ТТГ, Т4, Т3, антитіла до тиреопероксидази (АТПО), антитіла до receptorів ТТГ, антитіла до тиреоглобуліну
12. Рівень АКТГ, кортизолу, альдостерону та реніну
13. Тест толерантності до глюкози, глікемічний профіль, С-пептид, глікований гемоглобін, фруктозамін
14. Трансамінази крові, загальний білірубін та його фракції, лужна фосфатаза
15. Альфа-амілаза крові
16. Сонографія, сканування, комп'ютерна та магнітно-резонансна томографія щитовидної залози та наднирників
17. Променеве дослідження органів черевної порожнини
18. Променеве дослідження черепу та кісток
19. Ендоскопічне дослідження бронхів
20. Ендоскопічне дослідження травного тракту

Список 3 (Невідкладні стани)

1. Діабетична кетоацидотична кома
2. Гіпоглікемічна кома
3. Лактацидемічна кома
4. Гіперосмолярна кома
5. Тиреотоксичний криз
6. Гіпотиреоїдна кома
7. Аддісонічний криз
8. Адреналовий криз

Список 4 (Медичні маніпуляції)

- 1) Проводити ін'єкції лікарських речовин (підшкірні, внутрішньом'язові, внутрішньовенні струменеві та крапельні).
- 2) Визначати групу крові.

Після завершення вивчення дисципліни відповідальний за організацію навчально-методичної роботи на кафедрі або викладач виставляють студенту кількість балів та відповідну оцінку у залікову книжку та заповнюють відомості успішності студентів з дисципліни за формулою У-5.03В – залік.

Оцінка «незадовільно» виставляється студентам, які були допущені до заліку, але не склали його та які не допущені до заліку.

Завідувач кафедри внутрішньої медицини №3
та ендокринології,
д. мед. н., професор

Л.В. Журавльова